

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste

Casella Centro 37

ali pa: via Geppe 17/III.

Izdaja: konsorcij Malega lista

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN POUČENJE

Mali Lista — C. Post. — 10 centink.

1. letna 5 l. 10 p.

Pol leta 5 l. 10 p.

Četrta leta 3 l. 10 p.

Odg. urednik Ivan Presel

Mali koledar.

Petek, 13. februarja: Katarina Riči.
— Sobota, 14.: Valentin (Zdravko). —
Nedelja, 15.: Seksagezima, Favstin. —
Ponedeljek, 16.: Julijana. — Torek, 17.:
Konstanca. — Sreda, 18.: Flavijan. —
Četrtek, 19.: Konrad. — Petek, 20.:
Elevterij.

MALE NOVICE.

Pozdravi.

Iz Rima posiljajo pozdrave svojim dragim vojaki: Anton Sosic, Anton Cerin, Kancijan Poropat, Fran Krajcar, Josip Krajcar, Fran Kalčič, Karel Rupnik, Viktor Svagelj, Josip Valentič, Miho Doričič, Josip Turkovič, Anton Stambulič.

Kovan drobiz v Jugoslaviji.

Jugoslovanska vlada je sklenila pogodbo z neko francosko-belgijsko tvrdko, da ji nakuje drobiza. Tvrdka bo kovala novce po pol dinarja, po en dinar in po dva dinarja. Pol dinar ima danes približno vrednost predvojnega krajcarja. Do 1. julija bo nekaj novega drobiza že narejenega. V promet bodo dali tudi drobiz po 5 in 10 par, ki že od 1. 1920. leži v zabojih.

Nedeljske volitve v Jugoslaviji.

Zadnje nedeljo 8. tekočega meseca so bile volitve za parlament v Beogradu. Vodila sta jih Pašič in Pribičević. Izmed vseh dosedanjih jugoslovenskih volitev so bile te najburnejše. Popolnoma zanesljivih poročil do danes še nimamo. V Sloveniji je zmagala slovenska ljudska stranka, njen načelnik dr. Korošec je bil izvoljen v Ljubljani.

Slovenija voli 26 poslancev. Slovenska ljudska stranka je dobila 20, Radič 3, samostojni demokrati 2, kmetijci 1. Na Hrvaškem je zmagal na celj črti Radič, ki je dobil 68 mandatov.

Po vladinih vesteh imata do sedaj Pašič-Pribičević: 163 poslancev, ostala opozicija pa 151. Natančne številke izidejo v par dneh, in jih priobčimo v prihodnji številki.

Nacionalizem na grobovih.

Goriško županstvo je prepovedalo rabo slovenskega jezika na nagrobnih spomenikih. Rabiti se sme le laški, oziroma latinski jezik, 16 judovskih družin v Gorici sme rabiti tudi judovske črke, 6000 Slovencev pa se ne sme poslužiti materinščine. Ta prepoved se ne bo dolgo vzdržala. Dokler pa je v veljavi, priporočamo goriškim Slovincem, naj tudi laščine na grobovih ne rabijo. Naj zapišejo na pr. Martin Sirk * 16. 4. 1882. + 12. 2. 1925. Med tem pa naj vodijo borbo za svoje pravice. Zmaga ni daleč.

Življenjske skušnje.

Goriški podprefekt je sklenil, da bo on v petih letih poitalijančil Slovence. Poslanec Šček mu je nekoč rekel: «Sanje, sanje, prazne marnje! Naj vam da Bog živeti še toliko let, boste že na smrtni postelji lahko sodili, da ste se v življenju močno ušteli. Vas ne bo ne Mussolinija ne snopa, naš narod pa bo bolj čvrst ko zdaj.» Nato je dejal podprefekt: «Vedremo!» Že danes lahko vidi, kako je računal. Ali ni tako, gosp. Roberto?

Moderna mladina.

16 letno Doro Ellington v San Francisco (v Ameriki) je mati ozmerjala, ker je prišla ponoči s plesišča domov. Nato je deklica mater s samokresom ustrelila, se je vrnila na plesišče ter je plesala do ranega jutra. To je moderna mladina!

Slika predstavlja udeležence Socialno-političnega tečaja Kmetstvo-delavske zveze v Gorici v februarju 1925. Prvikrat si je podala roko slovenska mladina z Goriško in Trsaško s hrvatsko istrsko mladino. To je bil III. tečaj v Gorici. Prihodnji se bo vršil v Trstu, kasneje v

Pazinu. Tudi ti tečaji bodo pripomogli, da se bo združil v četo vojsko ves slovensko-hrvatski narod v Italiji, izključivši seveda bankirje in oderube ter njih malostevilne pristase med izobraženci. S X. raznamovani so predavatelji: 1. Janke Kralj; 2. dr. Mirko Brumat; 3. dr. Jo-

sip Biteznik, glavni tajnik Kmetstvo-delavske zveze; 4. Poslanec dr. Besednjak; 5. Virgilij Šček; 6. Polde Kemperle, urednik «Straže»; 7. Vladimir Sironič, tajnik Pol. društva za Hrvate in Slovence v Istri; 8. Profesor Filip Terčelj, tajnik Prosvetne zveze.

Točno poročanje.

Besednjak, ki je bil izvoljen tudi z istrskimi glasovi, je imel pred par tedni shod v hrvaški Istri. Govoril je za pravice slovanskega šolstva. Wilfanovo glasilo «Istarska Riječ» je pa zapisala dobesedno: «Rekao je, da mi Jugoslaveni ne trebamo narodnih škola.» Gospoda, ali res držite vse Istrane za take buteljne?

Brezposelnost na Dunaju.

V zadnjih 14 dneh je naraslo število brezposelnih na Dunaju od 82.715 na 89.485, to je za 7000. V dunajski okolici se je zvišalo število brezposelnih od 11.320 na 12.044.

Edinjaši v Sloveniji.

«Slovenec» prosi Edinjaše, naj povedo jasno, kako se je zgodilo izdajstvo obmejnih interesov, kako da so, Windischgrätzovi gozdovi ter gozdovi okrog Kastva prišli proti skupnemu sklepu pod Italijo. Edinjaši da so bili v razmejitveni komisiji. Kaj so zato dobili?

Edinjaši na delu.

Gospod Leopold Arko, bivši kaplan v Rihenbergu, je te dni zapustil Primorje ter je odšel na Štajersko. Gospod Arko je bil eden izmed najbolj delavnih mož na kulturnem polju. Dasi ravno ni bil laški državljani, se ni ustrašil dela za ljudstvo ter se je postavil na čelu prosvetnemu društvu v Rihenbergu. To Wilfanovim pristavšem v Rihenbergu ni bilo všeč; pridružili so se jim snoparji in so Arko ta v znamenju sloge naznanjali vladi v Gorici. Konečni uspeh večletne propagande je bil ta, da smo Primorci zgubili požrtvovalnega kulturnega delavca!

Uprava «Mladike» za Primorsko

je od 1. jan. 1925. na Prevaljah. Vsi dopisi na upravo in reklamacije zadnje številke se morajo odslej naslavljati: Uprava «Mladike» - Prevalje, Jugoslavija. Naročnina naj se plačuje pri «Ljubljanski kreditni banki», podružnici v Gorici, po položnicah, ki so priložene 1. številki «Mladike». Letna naročnina znaša za Italijo 100 Din (po sedanjem tečaju) = 40 lir, s krojno prilogo 116 Din = 46 lir (če se celotna naročnina plača pred izdajo 3. številke, samo 33 lir, s krojno prilogo 38 lir).

Žena in prefekt.

Da bi svoje načrte lažje uresničil, se je podprefekt Nicolotti lotil vsake reči. Mislil je: Snop bo vladal vsaj 100 let. Mussolini me ima rad. Naš prefekt je Pisenti, osebni prijatelj Mussolinijev. S takimi možmi ni slabo biti v zlahti. In Nicolotti je tekel v Videm, kjer se je zagledal v gospodično Pisenti. Po poroki je bil nekoč v veselju družbi, v kateri je rad dajal razumeti, da je mogočen. Dejal je: «Znaj, da sem poročen s sestro deželnega prefekta.» Sosed pa mu je odvrnil: «Eh, dragi moj, spomni se, da prefekti gredo, žena pa — ostane.» (Glej «Voce di Gorizia», 7. februarja).

Prosimo obvestila.

Pred kratkim smo stavili na dr. Wilfana nekaj vprašanj. Pa stara fregata «Edinost» se je hudovala ter pljunila nekaj «fej» na nas, češ da je Wilfan bolan. Sedaj imamo zopet razna vprašanja od strani volivcev na gospoda poslanca. Vemo sicer, da hodi g. doktor v restavracijo in v kavarno, toda vseeno prosimo staro fregato, naj nam javi, ali je g. poslanec že «zdrava», da se bomo znali ravnati.

OPOMIN.

Nekateri naročniki so se dolžni naročnino za staro leto. Take opominjamo, da dolžno naročnino takoj poravnajo, ker jim bomo sicer nehali posiljati list, dolžno svoto pa iztirjali.

BELEŽKE.

Edinjaši na delu. «Pučki Prijatelj» je objavil to-le: Leta 1922. je prodajal profesor Ivančič na Sušaku hrvatskim dijakom po 200 iztisov «Pučkega Prijatelja» vsak teden. Rodoljubni profesor je točno pošiljal izkupiček na upravo lista. To se je godilo skozi eno leto. Nato je upravo «Pučkega Prijatelja» pisala profesorju, naj poravnata dolg. Profesor je prinesel točne dokazne, da je plačal vse do zadnje stotinke. Iskali so in to-le našli: denar je pobasal tajnik Wilfanove politične organizacije. O zadevi dobimo podrobnejše pojasnilo.

Posledice starosti. «Edinost», 50 letna stara fregata, se da vleči od vseh koncev. Najprej je napisala v nekem uvodniku, kako da je poslanec Besednjak ali kak njegov prijatelj napisal v «Piccolu» članek zoper edinjaše. Sta-

ra fregata je mislila, da s tem vzbudi veliko narodno pozornost. Pa se je izvedelo, da je neki «Piccolov» urednik sam zložil tisti članek, in stara fregata je ostala osramočena. — Pa kaj to briga 50 letno punčko! Pred volitvami v Jugoslaviji je pisala, da je rimski papež telegrafično prepovedal duhovnikom voliti. Potem je «Edinost» pisala, da je papež poslal škofa Fogarja v Ljubljano za nadzornika Slov. ljudske stranke in zlasti za nadzornika ljubljanskega škofa. Škof Fogar, ki je pri kosilu izvedel za izum 50 letne fregate, je vzkliknil: «Roba da matti!»

Špijoni. Pisali smo, da lazijo edinjaši okrog oblastnikov ter kažejo, kaj vse piše «Mali lista». To so pravi špijoni, vohuni. Nemci pravijo: «Der grösste Lump im ganzen Land, das ist und bleibt der Denunziant.» Rekli smo, da naj nasprotna stran, če ji je všeč, imenuje razsodišče, da svoje frditve dokazemo. Tega se je zbala, kakor tat dokazov. Čas je pretekel in mi s špijoni nimamo več opravila. Ob volitvah se še vidimo.

Zrtve kolnejo. Sotrudnik s Krasa nam poroča: Imel sem priliko govoriti v vlaku z nekim možem iz Šapljana. Bil je tri leta v Ameriki ter je imel spraviljenih v Jadranski banki 15 tisoč lir. Štiristo dolarjev je dal v banko avgusta meseca tik pred polomom. Klet je tiste, ki so priporočali to banko ter dejal, da pojde tudi na uredništvo «Edinosti» in jim pove, kar jim gre.

ZANIMIVOSTI.

Krvnik tudi štrajka.

Glasoviti ropar Čaruga čaka v Osijeku na Hrvaškem, da bo obesen. Tako so mu prisodili. Rabelj pa mora priti iz Sarajeva. Pisali so ponj, pa je odgovoril, da mu se niso plačali obljubljenega plačila za neko drugo obesenje, v bogajme pa pravi da ne bo delal tega odurnega pesla, posebno ne za vlado, ki ima denar za druge reči. Čaruga torej ne bo obesen, dokler ne dobi rabelj starega plačila in 1500 dinarjev na račun naprej.

Največji dragulj sveta.

V muzeju v Chicagu se nahaja drag kamen, ki je sedaj največji na svetu; je pa to bel topas, ki tehtja 90 funtov, po naše 41 kg. Izračunili so, da bi lahko z njim okrasili 200.000 prstanov.

Kako je s politiko

Francija in papež.

Pred svetovno vojno je brezverska Francija vpeljala razne postavbe proti katoliški cerkvi. Zaradi tistih postav se je pokojni papež Pij X. sprl s francosko vlado in pretrgal uradne stike s Francijo. Med vojno, ko je vladal na papeškem prestolu Benedikt XV., se je francoska vlada zopet približala Rimu in poslala na papežev dvor svojega poslanika. To ne iz kakih verskih in cerkvenih nagibov, ampak iz politike, zato ker je bila pri papežu zastopana Nemčija in celo Anglija, in so Francozi vedeli, da papeževa beseda marsikje zaleže, čeprav ne povsod in vselej. Po vojni te potrebe ni več v taki meri. Zato so francoski brezverci zagnali novo vpitje da naj republika odpokliče svojega zastopnika s papeškega dvora, češ da se ne spodobi, da bi brezverska država imela stike z verskim poglavarjem. Sedanja francoska vlada, kateri načelnje Herriot, je že pri volitvah obetala, da bo prekinila zveze s papežem. To se ni dalo tako lahko doseči, ker je bilo vendar še veliko zagovornikov za poslaništvo. Konečno je vlada le dobila večino v državnem zboru in črtala iz državnih stroškov one stroške, ki so bili določeni za vzdrževanje poslanika v Rimu.

Volk sit, koza cela.

Herriot je potolažil svoje brezverce, vendar je skozi druga vrata spravil poslanika nazaj med stroške. Po vojni je namreč Francija dobila v oblast Alzacijo in Lotaringijo, ki sta prej pripadali Nemčiji. Katoličani v teh dveh deželah niso take mevrže kakor drugod v Franciji. Zato so si znali priboriti veljavo in vlada se mora nanje ozirati. Oni nočejo ničesar slišati o brezverskih postavah, ampak zahtevajo od vlade, da spoštuje njihovo vero in prepričanje. Na podlagi prej veljavnih zakonov imajo Alzacijanci pravico do zastopstva v Rimu. Stroške za tega zastopnika bo sedaj vlada prenesla iz knjige zunanjega ministra v knjigo notranjega ministra kot stroške za Alzacijo. Določenih je 58 tisoč frankov na leto. Iz teh se bo vzdrževal torej zastopnik pri papežu, ki bo na videz le za Alzacijo v resnici pa se ga bo vlada posluževala za vse zadeve cele Francije. Brezverci so torej na videz užugali in papeža ponižali, znali pa so varovati svoje politične koristi.

Francoski katoličani nekaj mrmrajo in se zbirajo na protestne shode, toda vlada se jih ne boji. Vsi so namreč tako prepojeni z nacionalizmom, da jih z mokro francosko zastavo vsak advokat nažene pod mizo.

Rusija.

V ruski vladi se vrše notranje spremembe, ki imajo precejšen pomen za nadaljno rusko politiko. Predvsem se

je posrečilo odstraniti od vodstva armade Trockega. On je imel veliko veljavo pri vojaki, zato so se ga mogočniki hali, kajli kdor dobi vojake na svojo stran, se lahko polasti vlade vsak hip. Za njegovega naslednika so deli Frunze-ja, pa tudi o njem gre glas, da mu ne zaupajo. Dalje se govori o zunanem ministru Čičerinu, da je bolan. Na ruskem to pomeni, da ga bodo odstavili zlepa ali zgrda. Tudi Trocki je vedno «bolehal». Na površje silijo torej novi ljudje, komunizem vedno bolj blede in razmere se čistijo. Daj Bog, da bi majka Rusija kmalu ozdravela in zavzela med državami mesto, ki ji priliče.

Goriški podprefekt.

Robert Nicolotti.

Konečno je dobil podprefekt Nicolotti iz Rima brzovajko, s katero ga je vlada ostavila z goriške podprefektore. Nicolotti, ki je sanjal, da dobi prefekturo v Bolonji ali v Firencah, je premeščen na grdo podprefekturo v Savoni. Veliko zaslug za to premeščenje ima poslanec Besednjak, ki ni nehal drezati pri vseh ministrih, dokler ni dosegel zaželjenega uspeha. Da je bila ta naloga težavna, je razvidno iz dejstva, da je Nicolotti osebni miljenec gospoda Mussolinija. Nicolotti je bil največji sovražnik slovenskega naroda in katoliške Cerkve; ni je slovenske ustanove, ki se je on ne bi bil lotil, da jo zatre. Nicolotti je bil neroden človek, obenem tudi precej neumen. Posledici njegovega dela sta dve: v Sloveniji je okoval narodno zavest, kakor še noben Italijan, državi pa je obmej povzročil veliko škodo.

Franc de Suni.

Novi podprefekt je markiz Franc de Suni. De Suni je znan Slovincem sežanskega okraja. Precej po vojni je kot častnik prišel v Sežano ter prevzel ondotno glavarstvo kot komisar. Lahko rečemo, da je vlada poslala doslej na novo ozemlje samo dva pametna komisarja ali podprefekta: to sta bivši tolminski podprefekt v Tolmin ter de Suni-ja v Sežano. De Suni si je pridobil simpatije vseh Kraševcev, s katerimi je prišel v stik. Bil je proti nasiljem, to je antifasišt; ko pa je zavladal snop, ko je de Suni prišel v Koper ter tam pod vpliv istrskih slovanorčev, je začel tuliti z volkovi v profilslovenski rog. Njegovo delovanje v Kopru je znano; dobre in slabe strani. Sedaj pride v Gorico, na Goriško, kjer bo spet na preizkušnji: ali bo šel po poti Nicolottija ali pa bo hodil pot, ki jo je bil udaril v Sežani.

Koper-Gorica.

Gospod podprefekt de Suni se mora zavedati, da goriško slovenstvo ni istr-

sko slovenstvo. Istrski Lahi so stoletja nasilno tiščali Slovence k tlom, zato so v razvoju deloma zaostali. Med goriškimi Slovenci sploh ni več analfabetov; Gorica je bila pred vojno in je danes zopet središče slovanske kulture v Italiji; goriški Slovenci imajo celo vrsto kulturnih, gospodarskih ter političnih ustanov; koprski podprefekt pride med kulturno visoko stoječe ljudstvo. To ljudstvo tirja svoje pravice: svobodno rabo slovenskega jezika na vseh uradih; vrnitev vsega slovenskega šolstva, ljudskega, srednjega in strokovnega; tirja svobodni razmah vseh kulturnih in gospodarskih sil; tirja osvoboditev goriške dežele od videmskega jarma; tirja pomoči za gospodarsko povzdigo dežele, ki je obubožala deloma v vojni, deloma po krivdi dosedanjih vladnih predstavitev. Vemo, da podprefekt ne bo edini odločeval o teh vprašanjih, toda nas bodo zanimala poročila, ki jih bo podprefekt dajal vladi v Rim. Edino po teh poročilih ga bomo sodili.

Edinjaši v pravi luči.

Vsi braveji se še spominjajo, kako so nas velebogatin in bankirji ter njihovi plačani listi blatili, ker smo dejali, da so interesi našega hrvatskega in slovenskega ljudstva v Italiji v navskrižju z interesi bankirjev. Mi pa smo vselej dokazovali z dejstvi, s številkami.

Imenitno narodno delo.

Minuli teden so časniki v Sloveniji dali na svetlo zanimive reči ter so povedali, kako na debelo se je sleparilo okrog zadeve Jadranske banke, ki so jo edinjaši ustanovili, edinjaši vodili, edinjaši pokopali. Pri tem je trpeti zaželjano ljudstvo mnogo rilišonov škode, edinjaški bankirji pa so se z milijoni odebilili; večina je ubežala čez mejo, nekateri v Ameriko, nekateri so tu ostali.

Kratek seznam prvoboriteljev.

Mi smo že navedli glavne prvoboritelje, danes navedemo še nekatere: Povemo pa takoj, da to število ni še popolno; pridejo še na vrsto... Edinjaš Kolumbič je prejel za svoje delo 100 tisoč lir. Edinjaš dr. Mahnič, ki se je vedno solzil za «slogo in za ubogi narod, ki ga Ščekovci hujskajo», je prejel 60.000 lir. Edinjaš Ferfolja je prejel 50.000 lir; drugi tržaški nacionalisti so prejeli 150.000 lir. O tem bomo še pisali.

Britke ure.

Slovenski časniki, ki so te številke priobčili, so obenem izdali na prizadele nacionaliste poziv, naj le gredo na sodnijo, kjer bodo našli dokaze črno na belem.

VELIKI VIRI ZDRAVJA

so:

1. SVEŽ ZRAK.
2. SOLNČNA SVETLOBA.
3. VODA in
4. GIMNASTIKA (TELOVADBA).

DELAVSKI VESTNIK.

Pokojnine državnih upokojencev. Vladni organi zavlačujejo rešitev in ureditev upokojencev, zato se jih loteva nevolja, zlasti v tem času, ko draginja tako silno raste. Vendar pa naj imajo upokojenci zaupanje v vodstvo organizacije ter naj ne sledijo škodljivemu vzgledu neke Lašcak, ki je na svojo pest zahtevala od vlade, naj izplačuje predvojne pokojnine v zlatu (472% predvojne plače). Ta zahteva ni utemeljena prav v nobeni mirovni pogodbi, zato je nedosegljiva.

Organizacija stavi do vlade pravično in tudi dosegljivo zahtevo, ki je ta-le: popolna enakopravnost vseh upokojencev iz novih dežel z upokojenci starih dežel. To smo tirjali, to tirjamo, to bomo tudi dosegli. Treba pa je zato trdne discipline, nihče naj ne dela na svojo pest, zakaj samo složno delo bo rodilo uspehe.

Upokojenci starih dežel vodijo veliko borbo za zboljšanje svojega položaja, in v borbi bodo gotovo zmagali. Mi pa tirjamo enakopravnost z njimi, zlasti ker smo ob meji držav, ki so svojim upokojencem zelo povisale dohodke.

Deseti brat

Od Vatovelj do Motovuna

Tam ono nedeljo sem bil na Vatovljah. Fantje in moške so bili zbrani pri Poluzovcu in delili denar od ceste. Namesto da bi ga obrnili za občne namene, so ga zapili in birtov fant je natezal harmoniko. Z Vatovelj sem prišel na Misljice. Tam je bilo bolj mirno. Nožnih čuvajev pravijo da ni doma. Z Misljic sem prišel v Zavrhek. Tam sem šel v osmico na četr vna. Prijatelj Dreja mi je pravil, da bosta v kratkem dve ohceti. Šel sem naprej proti Naklemu. Pri škofeljskem «zegn» sem videl enega fanta, ki je sedel na «parakarju» in na orgelce igral, par deklet pa se je vrtelo na costli. Tako sem prišel v Naklo in Motovun. Tam pa je življenje, da je res nekaj. Fantje in dekleta so bili zbrani v društveni sobi in imeli v rokah eni «Mali list», drugi «Strazo», tretji «Gospodarski list». Pa kako narodno pesem so zapeli. Vso žalost, ki sem jo po Brkinih videl, sem pozabil v Motovunu. Kar težko sem se ločil od te zavedne mladine. Spal sem v Motovunu in drugo jutro sem zadovoljen sedel na korjero.

PODLISTEK

Dekle z Močevja

«Ne, da se ti je godilo tako slabo!» je rekel Gudmund in se smehljaj; nekaj hipoma se mu je zazdelo, da jo je zopet spoznal. Čutil je, kot da ne leži sedaj nič med njima, in da je bilo snoči, ko sta se ločila na Močevju. Helga se je zopet smejala in nadaljevala pripovedovanje o svoji boli.

«Nobeno noč nisem spala», je rekla; «komaj sem legla, že sem začela jokati in ko sem zjutraj vstala, je bila blazina vsa mokra. Podnevi, ko sem hodila med drugimi, sem lahko zadrževala solze; toda kakor hitro sem bila sama, sem jokala.»

«Ti si že mnogo prejkala v svojem življenju», je rekel Gudmund; ni pa kazal pri tem nikakega sočutja, ko je to

pripomnil. Helgi se je zdelo, kot da ves čas zadržuje smeh.

«Ti si sploh ne moreš misliti, kako hudo mi je bilo», je rekla in govorila vedno bolj živahno ter se trudila, da bi jo razumel. «Lotilo se me je hrepenenje, ki me je samo sebi odtujilo. Niti en trenutek nisem bila srečna. Nič ni bilo lepega, nič zadovoljivega, nobenega človeka nisem mogla imeti rada. Vi ste mi bili prav tako tuji kot oni dan, ko sem prvič vstopila v hišo.»

«Toda», se je čudil Gudmund, «ali nisi pravkar rekla, da hočeš ostati pri nas?»

«Da, seveda sem to rekla.»

«Ti torej sedaj ne hrepeniš več?»

«Ne, preslo je. Sedaj sem ozdravljena. Počakaj malo, boš že slišal!»

Ko je to rekla, je Gudmund prekorlačil cesto in šel ob njeni strani dalje. Ves čas se je smehljaj. Videti je bilo, da mu njeno govorjenje dela veselje; toda

na to, kar je govorila, ni polagal velike važnosti. Tako polagoma je prišla Helga v isto razpoloženje. Vse se ji je zdelo lahko in svetlo. Pot iz cerkve je bila dolga in težavna; toda ta dan ni bila trudna. Nekaj ji je dajalo moč. Nadaljevala je pripovedovanje, ker je že začela; toda ni bilo več tako važno zanjo, da se izgovori. Prav tako bi bila zadovoljna, če bi tiho šla poleg njega.

«Ko sem bila najbolj nesrečna, sem prosila neko soboto zvečer mater Ingeborg, da mi je dovolila iti domov in ostati čez nedeljo doma. Ko sem šla oni večer po hribu proti Močevju, sem bila trdno prepričana, da se ne bom nikdar več vrnila v Nerlund. Toda doma sta bila oče in mati tako vesela, da služim v tako dobri hiši, da jima nisem mogla reči, da ne morem več zdržati pri vas. Ko sem prišla v gozd, je ves strah in vsa bol izginila. In mislila sem, da je bila vse skupaj domišljija. In potem bi bilo

težko tudi zaradi otroka. Mati se je tako zavzela zanj, da si ga je popolnoma prisvojila. Nič več ni bil moj otrok. Bilo je prav, da se je tako zgodilo; toda vseeno bi se bila težko privadila na to.»

«Mogoče si celo zaželela zopet dol k nam?» je rekel Gudmund kar tako, tjavendan.

«O ne. Ko sem se v pondeljek zjutraj prebudila in pomislila na to, da moram iti, se me je zopet polastilo hrepenenje. Ležala sem, plakala in trpela, zakaj končno je bilo edino pravilno, da ostanem v službi; toda čutila sem, da, če se vrnem, moram zboleli ali zblazneti. Tedaj pa sem se spomnila, kar sem nekoč slišala: če se vzame nekoliko pepela z domačega ognjišča in potrese po ognjišču v tuji hiši, tedaj je človek resen domotozja.»

«No, to je sredstvo, ki je pač lahko uporabljivo», je rekel Gudmund.

GOSPODARSTVO

Američki dolar - kralj sveta.

Med vojno in po vojni je zaradi neurenih gospodarskih razmer v Evropi postala Amerika edina država, katere gospodarstvo je izkazovalo stalnost in od katere je Evropa pričakovala denarne pomoči, da se postavi na noge. Do lani je Amerika kazala napram Evropi precejšnjo ravnodušnost v tem oziru. Vendar pa so se že začeli pojavljati znaki, da je tudi ameriško gospodarstvo v zvezi z evropskimi razmerami in da se tudi smernice ameriške zunanje politike začnajo izpreminjati.

Dosedaj se je stekalo vse zlato v Ameriko. Združene države so imele v lasti 42 odstotkov vsega zlata, kar ga je na svetu. Spoznali so, da tudi zlata postane preveč, ne samo papirja. Zato so poneli bolj usmiljenega srca in so začeli zopet posejati, da bi tako zmanjšali zaloge zlata.

Nova posojila.

Posojil, ki so šla iz Amerike ven, so ameriški milijonarji podpisali v lanskem letu za 1210 milijonov. Ta so se porabila deloma za poravnavo starejših dolgov in sicer v znesku 266 milijonov. Ako to odbijemo, se je nanovo posodilo čistih 944 milijonov dolarjev. To je šlo na razne kraje. V Evropo je šlo skupno 560 milijonov dolarjev (110 za Nemčijo, 100 za Francijo itd.).

Denarna politika.

Ameriška politika gre za tem, da se evropskim državam pomore. To ne more iz krščanske ljubezni, o kateri ameriški milijonarji ne razmišljajo, ampak zato, ker so začeli spoznavati, da propad Evrope škoduje tudi njihovemu gospodarstvu. Zato posojajo svoje dolarje, da bi počasi tudi evropski denarji dobili boljše in stalnejše vrednost. Potem bo lahko Evropa vračala dolgeve. Med Anglijo in Ameriko so računi že urejeni in Angleži plačujejo svoje dolgeve brez zamud. Zato je tudi angleški «funt sterling» dosegel zlato vrednost. Ameriška pošta ga računa že kar po zlati vrednosti.

Zunanja politika.

V kratkem zasode novoizvoljeni ameriški prezident Coolidge (Kulidž) svoje predsedniško mesto. Z istim dnem bo tudi premenjen minister zunanjih stvari. Listi poročajo, da se bo nova vlada bolj kakor doslej zavzela za evropske zadeve. Tudi to je znamenje, da se v njej diplomatska politika obrača po potrebam denarne in gospodarske politike. Večkrat se obnavlja glas, da bo Amerika zahtevala povračilo vojnih posojil. Sedaj, ko se je že udala Anglija in je Francija na isti poti, se tudi druge države ne bodo ubranile in bodo morale pristopiti k obračunu. Evropejci se bodo morali naučiti, da se vojske ne delajo za

tuj denar. S svojim dolarjem bo dobila Amerika velikanski vpliv na vse naše razmere in tako bo dolar kralj sveta.

Gospodarski nasveti za mesec svečan.

Poljedeljstvo.

Če gnoj voziš na njive, ne puščaj ga v malih kupih, ker na zraku izgublja moč. Podorji ga prav kmalu, če ne pa ga zlagaj na velike kupe, da se manj izkvari.

Nadaljuj s pripravljanjem in čiščenjem žitnega in drugega semena. Upoštevaj pregovor, ki pravi: kakoršna setev, takšna zetje. Rabi za setev le zdravo, polno in težko zrnje, ker le iz takšnega zrnja more zrasti pri pravilnem obdelavanju in gnojenju krepka rastlina in dati dober pridelek. Ako ti primanjkuje dobrega semena, nabavi si le zajamčeno pristna, čista in kaliva semena.

Na travniku.

Travniška opravila za zimo so posebno brananje, čiščenje in gnojenje travnikov. Poravnaj po travnikih vse kratine in mravljišča. Ako preneha stalno suho vreme in ako se travniška zemlja nekoliko premoči, bo to zelo ugodno za razvažanje in polivanje gnojnice po travnikih. Ako nameravaš obsejati posebno prekopana in izčiščena mesta na travniku z travnimi in deteljnimi semeni, pripravi si pravočasno dobro seme.

V vinogradu.

Obrezujejo se trte. To delo se ne vrši samo z rokami, ampak tudi z glavo. Vsako trto si mora vinogradnik najpoprej natanko ogledati in sele po izvršenem ogledu naj jo obreže, upoštevajoč njeno raso, rodovitnost in vrsto. Močne trte in take, ki rodijo na dolgem lesu, bo rezal bolj na dolgo, vse sibke in take, od katerih so spodnje oči rodovitne, pa na kratko. Od pravilnega obrezovanja je veliko odvisna rodovitnost trte in kakovost pridelka. Zato naj obrezuje trte le razumen delavec. Kdor bo rabil spomladni cepiče za suho cepljenje, ali pa za cepljenje v glavo, naj si nabere že v tem mesecu potrebnih cepičev, katere potem ohrani do uporabe v pesku v kleti. Cepijo naj se le plehenite trte, tudi če rodijo bolj malo.

Sadni vrt.

Obrezujmo sadno drevje in izčistimo pregosto drevje. Z jekleno ščetko snažimo mah in lisaj in zamazujmo rane s cepilnim voskom. V tem mesecu moramo nabrati za pomladno cepljenje potrebnih cepičev in hraniti jih v pesku v kleti, dokler ne pride čas cepljenja. Presajajmo krepke divjake v naš sadni vrt, da jih bomo čez eno ali dve leti cepili.

Kletarstvo.

Kdor še ni pretočil vina, naj to nemu-

doma stori. V tem mesecu lahko začnemo čistiti motna vina z različnimi čistili, kakor s špansko zemljo, z želatino, z jaci itd. Čiščenje moramo pravilno izvršiti, ker drugače ne bomo imeli zazeljenega uspeha.

Vprašanje tirjatev napram državnim blagajnam bivše Avstrije.

Kdor ima kaj tirjati od bivše Avstrije, mora vložiti do 23. aprila letošnjega leta prošnjo ali pri italijanskem poslanstvu na Dunaju ali pa na prefekturi svoje dežele (Trst, Pula, Zader). — Za vojne dajatve (rekvizicije, vojaška stanarina, prisilno delo in podobno) vložiti se prošnja v istem času, to je do 23. aprila, na finančno intendanco (Trst, Pula, Zader). — Kdor je avstrijske vojne dajatve, za katere ni dobil takrat plačila, naznanil kot vojno škodo, ter od Italije prejel vojno odškodnino, bo moral to Italiji povrniti ter tirjati od Avstrije. On mora torej vseeno narediti do 23. aprila prošnjo na finančno intendanco ter razložiti, kako stoji njegova zadeva. Tako mora narediti tudi vsak tisti, ki sicer se ni nicesar prejel, pač pa svoječasno vložil prošnjo.

Vlada bo odpisala zastala zemljiška davke.

S kraljevim odlokom, ki se v kratkem objavi, bo vlada odpisala vse obroke zastalih davkov izpod bivše vladavine, ki bi se morali plačati z obrokom, kateri zapade v februarju t. l., kakor tudi v naslednjih obrokih.

To pomeni, da bodo plačali davkoplačevalci posestniki zemljišč od zastankov zemljiškega davka, ki ga dolgujejo do 31. decembra 1923. in ki je bil izročen iztirjalnicam v iztirjanje, le one obroke, ki so zapali v letu 1924.

Omenjenega odpisa zastalih davkov bo deležno okoli 147.000 davkoplačevalcev. Znesek odpisanega davka dosega svoto nad 12 milijonov, ki se tako-le razdele:

1) Bivša Goriska	30.000	2.650.000 L
2) Trst	10.000	430.000 »
3) Istra	72.000	6.500.000 »
4) Tirolsko	34.000	2.450.000 »
5) Zader v Dalmaciji	1.500	78.000 »

Cena pšenice na velikih ameriških tržiščih, zlasti v Čikagu in Winnipeg-u je popolnoma podvržena spekulantom. Prignali so bili ceno za bušel na 220 centov, sedaj pa je nanaglo zopet padla na 180. Iz tega se popolnoma jasno vidi, da dviganje cen ni bilo naravno do tolike višine, ampak narejeno od nesramnih odeluhov. Kakor smo že zadnje omenili, je kanadska vlada zagrozila spekulantom. To je imelo vpliv tudi na Čikago, zlasti ker je tudi senat Združenih držav izrekel voljo, poseči vmes. To nenadno znižanje cen je dobilo odmev tudi na angleških tržiščih. Vendar ne moremo biti prav gotovi, da ne bi spekulante poskusili še vnovič cene zagnati navzgor.

Poljske miši so se to zimo zelo pomnožile po Evropi. Ponekod so naredile zelo veliko škodo. Časopisi poročajo, da so na Slovaškem uničile miši ozimsko pšenico. Podobna sporočila prihajajo tudi od drugod. Pokrajinski kmetijski urad v Gorici je opozoril poljedelce, da je poljska miš «postavna» škodljivka, to se pravi da je kmet pred postavbo dolzan miši zatirati. Kmetijski urad daje poljedelcem tudi navodila, kako miši zatirati ter daje tudi strup za to rabo.

Po čem je lira?

Dne 11. februarja si dal ali dobil:

- za 100 dinarjev — 39.60 L.
- za 100 č. kron — 71.30 L.
- za 100 fr. frankeve 129.40 L.
- za 100 avstr. kron — 3.35 st.
- za 1 dolar — 24.10 L.
- za 1 fant — 115.50 L.

Privatna klinika

D. Cicero

v Postojni

izvršujejo se vse kirurške in notranje operacije

vsa električna zdravljenja

Žarki X.

Najvišje cene
plačujem za

KOŽE

kun, zlatice, lisic

dihurjev, vider, jazbecov, mačk, veveric, krtov, divjih in domačih zajcev.

D. WINDSPACH

Trst, Via Cesare Battisti št. 10 II. nadst., vrata 16
Sprejemajo se pošiljkatve po pošti.

Dr. Ettore D'Ossvaldo

GORICA

Corso Verdi 24 (Trgovski dom).

Specialist za očesne bolezni

Perfekcioniran na dunajski kliniki.

Ordinira od 10-12 in od 3-4.

«Da, seveda, samo ko bi ne bilo te okolnosti, da se potem čuti človek kje drugje domačega. Če gre nato od hiše, kamor je nesel s seboj pepel, potem gre, pepela s seboj?»

«Ali ne more nesti zopet tja, kamor hrepeni prav tako tja nazaj, kakor je prej hrepenel od tam stran?»

«Ne, to se lahko naredi samo enkrat v življenju. Potem ni več pomoči. Zato je zelo nevarno kaj takega poizkusiti.»

«Jaz bi si kaj takega nikdar ne drznil,» je rekel Gudmund, in prav dobro je čutila, da jo samo draži.

«Jaz pa sem si vseeno upala,» je rekla Helga. «Bilo je boljše, kakor da bi bila nevhvalezna materi Ingeborg in tebi, ki sta mi hotela pomagati. Vzela sem od doma malo pepela in ko sem se vrnila v Nerlundo, sem uporabila trenutek, ko ni bilo nikogar v hiši, ter ga potresla po ognjišču.»

«In sedaj misliš, da ti je pepel pomagal?»

«Počakaj, boš že slišal, kako je prišlo! Šla sem takoj na svoje delo in ves dan nisem več mislila na pepel. Prav tako se mi je tožilo kakor prej in vse mi je bilo prav tako zoprno kot vedno. Tisti dan je bilo zelo mnogo dela notri in zunaj; ko sem bila zvečer v hlevu gotova in šla v hišo, je že gorel na ognjišču ogenj.»

«Tedaj sem pa res radoveden, kako je to prišlo,» je rekel Gudmund.

«Da, le pomisli, že ko sem šla po dvorišču, se mi je zazdelo, kot da bi bilo v ognju nekaj znanega, in ko sem odprla vrata, tedaj sem imela občutek, da sem prišla v našo hišo in da sedita oče in mati pri ognju. Da, vse to je šlo kakor sanje mimo mene. Ko sem pa v resnici prišla notri, sem bila vsa začudena, kako lepo in prijazno je bilo v hiši. Še nikdar nisem zapazila na ma-

teri Ingeborg in na vseh tolike prijaznosti kakor ta večer, ko ste sedeli ob svitu ognja. Čudovito čustvo me je objelo, ko sem vstopila. Bila sem tako začudena, da bi najrajši glasno zavpila in tlesnila z rokami. Zdelo se mi je, kot da ste se vsi spremenili. Nič več mi niste bili tuji in o vsem sem lahko govorila z vami. Lahko si misliš, da sem bila vesela; toda pri vsem tem sem se še vedno čudila. Vprašala sem se, ali sem mar začarana, in glej, tedaj sem se mahoma domislila pepela, ki sem ga potresla po ognjišču.»

«To je pa res čudovito,» je rekel Gudmund. Niti najmanj ni veroval v vraže in čarovnije; vendar mu je čisto ugajalo, ko je govorila Helga o takih stvareh. «Sedaj se je zopet pokazalo v pravi luči neumno gozdno dekletje, si je mislil. «Kdo bi si mislil, da more človek, ki je že toliko prestal, biti tako otročji?»

«Da, res, čudno je bilo vse,» je rekla Helga. «In to se je ponavljalo skozi vso zimo. Kadar je gorel na ognjišču ogenj, mi je bilo tako ugodno pri duši, kot bi bila doma. Sploh je ogenj tako čudovita stvar. Ne kar vsak ogenj, ampak ogenj, ki gori na ognjišču in okoli katerega se domači zvečer zberejo. Tako zaupljiv je s človekom. Poigrava se, pleše, prasketa in včasih je čemer in slabe volje. Tako se zdi človeku, kot bi imel ogenj v sebi moč, da razširja zaupljivost in neugodje. In meni se je zdelo, kot da bi ta ogenj prišel k meni od doma in dal vsem tu isti prijazni žar kot doma.»

«Toda, če bi bila prisiljena, da zapustiš Nerlundo?» je rekel Gudmund.

«Potem bom vse svoje življenje hrepenela po njej, je odvrnila, in iz njenega glasu se je lahko slišalo, da misli popolnoma resno.

(Nadaljevanje).

Kaj nam z dežele pišejo

ŠKOFLJE.

Mi Škofelci smo si zgradili novo poslopje za ljudsko šolo. Pri ti reči so nas nekateri možakarji obrili brez mila in kar za štiri tisočake. Ni toliko zamere njim kakor nam, ki se držimo, da smo izobraženi. Kako nas bodo pri delitvi občinskega sveta, vam že naznanimo.

Dekleta škofeljska so strašno pridna ta predpust. «Čez hribe in doline, čez skalne pečine» hodijo celo uro daleč na ples v burji in mrazu. Krasen zgled ženske stanovitosti! To bodo prave matere in gospodinje! Res blagor prihodnjim škofeljskim rodovom!

KOZJANE.

Deseti brat je zadnji zaklatil v te kraje, pa mu ni bilo vse všeč, kar je videl. Posebno v botegi so se mu zamerili. Pa je tudi zastran svetega leta pripomnil, da ga Kozjanci preveč vneto posvečujejo. Menda bo potem več božjega blagoslova. Vsaj mladina je teh misli. Tudi lestvice ponoči prenašajo po vasi okrog. To je menda taka posebna po- božnost.

TATRE.

Neki dan je sklical naš župan sosese, da so šli pot popraviati. Pri delu so se začeli pričakati in prišlo je tako daleč, da se je župan razjezil in udaril neko ženo s kopačem po glavi. Padla je na tla kakor mrtva. Vsi so priskočili in jo tresli ter so jo zopet spravili k zavesti. Njen moz je prišel potem iskat z vozom, da jo je peljal na dom. Potem je šel po duhovnika na Pregarje in po zdravnika v Podgrad. Slednji so ženo dali v bolnišnico. Ostala bo pri življenju, a zdrava ne bo več prav.

GORICA.

Dovolite mi par opomb glede koristi, ki jih nudi društvo bivše Omladine. Ti napredni ljudje so priredili ples na Silvestrov večer. Proti jutru so se spravljali domov in zalostno mislili na zapravljeni denar. Cel teden delati, v eni noči pa vse napraviti: lepo društvo, ki tako navaja svoje člane. To bi bilo eno. Drugo pa to: neko dekle se je na istem plesu prehladila in zbolela na smrt. Tako se «deluje» za mili narod. — **Opozovalec.**

SALEZ.

Z bliskovito naglico se je razširil glas «Novic» pod naslovom «Iz Saleza». Vsak, kdor je slišal se je za glavo prijel. Čudno se nam je zdelo, kje je tisti bankir, ki je tako lahko plačal falirani zadrugi 72 lir. Če bi vaščani vedeli zanj, bi šli kar k njemu, da bi on posodil denar; tako pa bomo morali reveži hoditi po sodnjah in plačevati stroške. Vprašamo tistega modrijana, kje je bil tisti čas po občnem zboru v Trstu, ko smo se vsi člani zadruga zbrali pri Grillancu in sklenili pomagati zadrugi ter žrtvovati vsak še 20 lir, da se ne bi razdružila. Ali nismo hoteli prav?! Pa naš trud je bil zastonj, ker so gospodje v Trstu drugo prestudirali. Vemo tudi, da ni bil oni dopis v Salezu pisan, ker v naši vasi ni takih prismod. Kar pa se tiče «Novic», jih prav res v Salez nočemo in smo jih zavrnil vsi, katerim so prišle.

Prizadeti vaščani.

KOBEJGLAVA.

Potrebno se mi zdi, da vam napišem par vrstic o naših razmerah. Kakor drugod, je tudi pri nas marsikaj narobe, hodi pri občini, pri društvu ali pri mladini. Pri županstvu namreč jih je kakih šest, kateri delajo na vse kriplje za blagor ljudstva. Kakor ponavadi, je tudi takaj veliko nasprotnikov; pa se celo odborniki nasprotujejo. — Društvo je na Silvestrov večer priredilo šaljivo igro «Rusofil», kuplet «Krojač in čevljar» ter petje in prosto zabavo. Od takrat se je pa v društvu začelo strankarstvo. Ali bi se dalo odpraviti? Da! Pa kako? Mladenci, ki vasujejo po različnih hišah, kjer malo dobrega slišijo, naj bi začeli obi-

skovati čitalnico, ki je odprta trikrat na teden; potem bi bilo hitro konec štanta- nja. Maldenci! Pomislite, če sem prav rekel.

OPČINE.

Pri nas je veliko zanimanje za športne klube. Mnogo manj pa se zanimajo naši ljudje za gospodarska društva, kot n. pr. za Zadruge upravičenih posestnikov, ki je že marsikaj dobrega storila zlasti v zadevi užitniške erte. Na drugem mestu imenujem zavarovalnico goveje živine. To društvo je imelo sklican občni zbor na 4. januarja. Pa zbor ni bil sklepčen in so ga preložili. Vrgli se je dne 25. januarja ob pol treh v prostorih Konsumnega društva. Zavarovalnica šteje 107 članov, če se vsteje Bane in Ferlugi. Toda občnega zbora se je udeležilo samo kakih 25 članov. Žalostno je to, ljudje božji, da se tako malo zanimate za tako koristno društvo. Videl sem na lastne oči, da so nekateri gospodarji, namesto da bi pristopili k občnemu zboru, raje popivali in igrali v bližnji sobi. — Občni zbor se je vršil v redu. Na sporedu so bile tudi volitve novega odbora. Izvoljen je bil vnovič prejšnji predsednik Karl Danev. Občni zbor mu je privolil, naj si sam izbere nekaj mož, ki mu bodo v pomoč in ki bodo radi žrtvovali kaksno urico v korist tlačnega kmeta in delavca. Občni zbor je v to privolil, ker je bilo društvo takorekoč na robu propada, kajti nobeden ni hotel prevzeti odhornoškega mesta. Tako je predsednik pripomogel, da se je društvo postavilo zopet na noge. Mnogo uspehov za bodočnost želi — **domačin.**

Od Sv. JAKOBA.

Nekoliko pojasnila tajniku naše Čitalnice z ozirom na dopis v «Edinosti» z dne 29. prosinca.

Prva trditev.

«Na dopis v «Malem listu» z dne 23. t. m. sem kot tajnik šentjakobske Čitalnice pooblaščen izjaviti, da ta dopis ne odgovarja resnici. Na občnem zboru je res neki član omenil, da zastopniki trž. pol. društva bojkotirajo našo dvorano, za kar pa je bil od celokupnega občnega zbora ostro zavržen, nakar je popravljen zgrešeno nerodnost, ker njegova izjava ni odgovarjala resnici.

Naš odgovor.

Mi pa pravimo, da dopis odgovarja resnici, kar se bo tudi razvidelo iz nadaljnjega. Vemo iz zanesljivega vira, da ni bil «neki član», ki je to omenil, ampak glava društva. Ni samo «omenil», temveč energično protestiral, za kar je zel tudi odobravanje. In kako bi tudi ne: edino slovensko gledališče v Trstu je pri Sv. Jakobu, in če se to organi P. d. E. bojkotirajo in «kason» imenujejo, je imel upravičen vzrok protestirati. Njegova izjava je odgovarjala resnici, ker če ne bi odgovarjala resnici, se ne bi «Edinost» dotikala «meščanskih krogov».

Druga trditev.

«Tako je, gospod — prečastiti dopisnik, in ne kot je pisal «Mali list». Ravnotako je iz trte izvita vaša trditev, da je «Edinost» potvorbila poročilo občnega zbora, ker je bilo poročilo soglasno sestavljeno od odbora Čitalnice in ni «Edinost» niti besedice izpustila ali pa dodala».

Naš odgovor.

Nam je vseeno ali je pretvorila poročilo «Edinost» ali odbor, faktično so padle pikre besede na naslov P. d. E., in kar je pisal «Mali list» je res. To ste tudi sami priznali. Kaj se perete? recite rajše mea culpa, mea culpa! Vam g. tajnik pa svetujemo za v prihodnje, da bolj pazite na logiko in, da v svojem člančiču ne oporekate sam sebe. V prvem odstavku svojega člančiča ste nekaj priznal v drugem ste pa zanikal. Še nekaj: tisti gospod «prečastiti» nosi kravato pod vratom... Toliko v pojasnilo vsakomur, ki ga stvar zanima.

IZ POSTOJNE.

Predpustna zabava v Postojni.

Vsi, ki bi se radi par ur nedolžnega predpustnega veselja navzili, se vabijo k prireditvi, ki se bo vršila 15. februarja 1925. ob 15 uri v prostorih gosp. Jordana v Postojni s sledečim sporedom:

1.) «Zaspane dekline» (Šaloigra v dveh dejanjih); 2.) «Sem priden mizarček» (Kuplet); 3.) «Lažidoktor» (Šaloigra v dveh dejanjih).

DUTOVLJE.

Pri nas je 3. februarja sv. Blaz in semenj. Pride mnogo ljudi. Ta dan so prišli tudi «narodni» župani iz okolice kakor sezanski «gospod cavalliere», tomajski in zgoniški. Ko so bili že dobre volje so se pohvalili, kaj so vse delali «za narod»; tomajski se je precej razgrel in vrgel gosp. Mohorčiču, njegovo vitezstvo na kroznik. A ta ne bodi len, cmok-zaušnicar županu tomajskemu, tomajski pa halo na «narodnega» viteza. Kako fajni se nam je zdel ta spás, si lahko mislite!

Namišljeni vrag.

Tomajsko društvo priredi v nedeljo 15. t. m. pustno veselico. Na vsporadu so: Deklamacije, petje, šaloigri: «Eno uro doktor» in «Ne kliči vruga» ter prosta zabava.

Kdor se hoče iz vasi in okolice pošteno porazvedriti, naj pride v nedeljo popoldne ob 3 urah v Škrlevo dvorano. Ne bo mu žal. Vstopnina nizka.

NAŠA POŠTA.

Jurdani. Imeli smo že opraviti s podobnimi slučajji glede penzije, toda na žel. ravnateljstvu so izjavili, da ni misliti v teh slučajjih na kako povišanje penzije.

Korte. Desetega brata nismo dobro razumeli, ker ne poznamo vaših razmer. Pošljite pojasnilo, če se med tem zadeva ne zastara. Se priporočamo.

Radovednez. Koliko se tiska slovenskih listov? «Malega lista» okoli 7.000. «Goriške Straže» približno enako stevilo.

«Novice» okoli 5000 (natanko ne vemo). «Dela» okoli 4.000.

Tiskarna Spazzal.

IZJAVA.

Podpisani nisem odgovoren niti plačnik za dolgove katere bi napravil moj sin FRANC VADNJAL na moj račun, obenem opozarjam tudi kmete in trg. z lesom pri nakupu lesa, da se prepričajo odkod les izhaja.

Št. Peter na Krasu, Nemška vas, dne 7. febr. 1925.

IVAN VADNJAL
posestnik št. 9

Dr. A. Grusovin

v Gorici: Piazza Vittoria
(Travniki) v hiši Paternolli 21

Specijalist za kožne in spolne bolezni ter negovanje kože, perfekcioniran na dunajskih klinikah.

Sprejema od 9-12 in od 3-7 pop.

MALI OGLASI

POSTEN MLADENIČ blagega značaja, sin kmečkih staršev, izveden v vseh kmetijskih rečeh, sedaj v državni službi, želi pristopiti na kako kmetijo s primernimi pogoji kot zet ali posinovljenec. Ponudbe naj se pošljejo na naslov «Malega lista».

PRODAM harmoniko (znamka «Triestina») še v dobrem stanu. — Cena po dogovoru.

Za MARIBOR KUCHARICA SAMOSTOJNA v delu spretna in čista, poštenega značaja z večletnimi spričevali, stara 30-40 let, ki odpravlja tudi vse druge hišne posle, se sprejme k slovenski družini z 10 mesečnim detetom. Ponudbe na upravnishstvo z navedbo službenih naslovov, zahteve plače in dan nastopa službe pod «Parna žaga».

Novo pogrebno podjetje Trst

Corso V. E. III, št. 47.

Prevoz mrličev na vse kraje. Raznovrstni pogrebi. Prodaja vsakovrstne lesene in kovinaste krste, sveže in umetne ve nce, nagrobne svetilke in sploh vse mrtvaske predmete. Cene zmernne, postr ežba točna.

Čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.

z Veliko premijo, diplomo in Zlato svetinjo

Trst via Caprin 5 pri Sv. Jakobu Trst

Kadar kupovati čes, prej preudari h komu greš. V Trstu, v ulici Caprin čakajte nato Forcessin. Šiva trdno in močno, daje fino in cenó.

Slovenci! Kupujte samo pri Forcessinu!

ZAHVALA.

Podpisana si štejeva v dolžnost najsrčneje zahvaliti se vsem onim, ki so nama ob priliki nenadne, tragične smrti najinega nepozabnega brata

JOSIPA

izkazali sočutje. Nadalje se zahvaljujema č. župn. Cvejnu za vodstvo pogreba, sl. pevs. dr. «Slavec» za ganljivo petje žalostink, godbi iz Lonjerja za igranje pri pogrebu, mlad-nosilcem krste, dekletom za poklonjeno cvetje, darovalcem in nabiralateljem prispevkov za spomenik, g. Ant. Čerkveniču, uslužbencu na pokopališču pri Sv. Ani za potrebna navodila vsem udeležencem pogreba in končno vsem onim, ki so na katerikoli način v tej nesreči pripomogli.

Bog Vam stotero poplačaj!
Anton Žuljan, brat

Ricmanje, 8. februarja 1925.
Antonija Hrvatič, sestra